Dosarul nr.1-455/2024
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

27 februarie 2025 mun. Hîncești,

Judecătoria Hîncești, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Valentina Suruceanu,
Grefier – Carolina Tintă,
Cu participarea:
Procurorului în Procuratura r-nlui Hîncești – Valentina Grigoraș,
Avocatului care acordă asistență juridică garantată de stat – Ion Bătrîncea,

examinând în şedinţă de judecată ***publică***, în limba de stat, ***pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală***, cauza penală de învinuire a lui,

Pascari Mihail ***,** *născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în satul *****, str. *****, r-nul ******

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin. (5) din Codul penal /*în vigoare la 07.09.2024*/.

La data de 27 decembrie 2024, în Judecătoria Hîncești, sediul Central a parvenit pentru examinare cauza penală de învinuire a lui Pascari Mihail de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin. (5) Cod penal.

Conform fișei din 27 decembrie 2024, cauza a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Valentina Suruceanu.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 30 decembrie 2024, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare, până la data de 27 februarie 2025.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul Valentina Grigoraș, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului Pascari Mihail în baza art.264[1] alin.(5) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare. Corpul delict de păstrat la materialele dosarului.

Avocatul Ion Bătrîncea a pledat pentru aplicarea față de inculpat a unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod penal suspendarea condiționată a executării pedepsei în limita minimă prevăzută de lege.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă.

Pascari Mihail, nedeţinând permis de conducere mecanizibil, la 31.10.2024, fiind sub influenta băuturilor alcoolice, s-a urcat la ghidonul motocicletei de marca „*****”, fară număr de înmatriculare, prin ce a încălcat prevederile Regulamentului circulaţiei rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului 357 din 13 iunie 2009 şi anume: art.14.pct. a) RCR - conform căruia conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice, droguri sau alte substanţe contraindicate conducerii, se află sub influenţa preparatelor medicamentoase care conduc la reducerea reacţiei, deplasându-se pe un drum public din s. Cărpineni, r-ul Hînceşti, a fost stopat de către colaboratorii INSP, fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate şi la ora 22^{05} , Pascari Mihail ***** fiind supus testării alcooloscopice cu aparatul omologat de tip „Drager” s-a constatat că concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 0,71 mg/1, ceea ce potrivit prevederilor art. 134 CP, se califică ca stare de ebrietate survenită în urma consumului de alcool.

Acțiunile lui **Pascari Mihail** au fost încadrate în baza art. 264^1 alin.(5) Cod penal *în vigoare la 07.09.2024*/, ***„Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l, şi care nu deţine permis de conducere”.***

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Pascari Mihail**, fiind asistat de avocatul Ion Bătrîncea, a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște fapta indicată în rechizitoriu, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Instanța, analizând cererea inculpatului **Pascari Mihail**, susținută de apărătorul său Ion Bătrîncea, ascultând opinia procurorului Valentina Grigoraș, care a declarat că, temeiuri de a respinge cererea privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală nu sunt, constatând că, din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că, fapta inculpatului este stabilită, precum și că, sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, astfel, conform art. 364^1 alin.(4) Codul de Procedură Penală al RM, instanţa de judecată prin încheierea protocolară din 21 ianuarie 2025, a admis cererea inculpatului **Pascari Mihail** şi a dispus judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Audiat în şedinţa de judecată *sub jurământ*, inculpatul **Pascari Mihail**, vina a recunoscut-o pe deplin și a declarat că, pe 31 octombrie 2024 a consumat băuturi alcoolice, nedeținînd permis de conducere, a urcat pe motocicleta marca ”*****”. Pe la orele 10 seara a fost stopat de colaboratorii de poliție, a suflat în aparat, rezultatul a fost de 0,71 mg/l cu care este de acord. Nu deține permis de conducere. Îi pare rău că a condus în stare de ebrietate. Dorește o pedeapsă condiționată. A servit vin în ziua de 31.10.2024 și anume 1,5 litri în 2 persoane. Anterior a fost condamnat la pedeapsă cu muncă neremunerată, pe care le-a executat.

Audiind inculpatul, studiind materialele cauzei penale, dincolo de orice dubiu rezonabil instanţa de judecată consideră că, fapta comisă de Pascari Mihail, este dovedită în instanţa de judecată integral prin declaraţiile însuşi a inculpatului, date în şedinţa de judecată, care sunt în corespundere cu probele administrate în faza de urmărire penală şi anume de:

-Proces-verbal cu privire la constatarea infracţiunii din data de 31.10.2024 întocmit de către ofiţer a DP Centru INSP, Bujor Oleg, pe faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate de către conducătorul Pascari Mihail /f.d.4/;

-Raportul agentului constatator cu privire la înregistrarea şi evidenţa sesisărilor şi a altor informaţii despre infracţiuni din data de 31.10.2024, cu privire la faptul că la 31.10.2024, în localitatea Cărpineni, r-ul Hînceşti, a fost stopat m/t motocicletă, fără număr de înmatriculare, la ghidonul căruia se afla Pascari Mihail /f.d.5/;

-Proces-verbal de efectuare a testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic omologat şi verificat metrologic din 31.10.2024 /f.d.6/;

-Tichetul de la aparatul „Drager 6810" nr. 10141 din 31.10.2024 ora 22^{05}, pe numele lui Pascari Mihail /f.d.7/;

-Procesul-verbal de înlăturare de la conducerea mijlocului de transport din 31.10.2024 /f.d. 12/;

-Proces-verbal privind constatarea faptei de conducere a mjlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 31.10.2024 /f.d.13/;

- Proces-verbal de audiere a martorului Bujor Oleg la data de 06 niembrie 2024**,** care a declarat că, activează în calitate de ofiţer a INSP a DP Centru, Hînceşti-Ialoveni. La data de 31 octombrie 2024, fiind implicat în serviciul începând cu ora 19:00- până la ora 07:00, împreună cu colegul său Rabievschi Nicu, patrulând străzile satului Cărpineni, raionul Hînceşti, conform dislocaţiei aproximativ la ora 21:40 în strada satului respectiv, au stopat motocicleta de model „*****" fară numere de înmatriculare la ghidonul căreia era cet. Pascari Mihail, anul naşterii *****. În timpul discuţiei cu cet. Pascari Mihail, s-a simţit un miros specific de alcool din cavitatea bucală, fapt pentru care i-a fost propus efectuarea testării alcoolscopice cu aparatul Drager de către el. Ulterior, efectuând suflarea de către acesta, s-a constatat o concentraţie de vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,71 mg/1. Cet.Pascari Mihail a fost deacord cu rezultatul testului Drager, refuzînd îndreptarea către Instituţia medico-sanitară Publică. În cele din urmă, l-au înlăturat pe acesta de la conducerea vehiculului, iar motocicleta de model „*****" fară numere de înmatriculare a fost ridicată la parcarea specială din mun. Hînceşti. Menţionează că atunci cînd cet.Pascari Mihail a fost întrebat dacă deţine permis de conducere a declarat că nu are f.d.18-19/;

- Proces-verbal de audiere a martorului Rabievschi Nicu la data de 13 noiembrie 2024**,** care a declarat că, activează în calitate de subofiţer a INSP a DP Centru, Hînceşti-Ialoveni din anul 2016. La data de 31 octombrie 2024, fiind implicat în serviciul începând cu ora 19:00- până la ora 07:00, împreună cu colegul său inspector-principal, Bujor Oleg, patrulând străzile satului Cărpineni, raionul Hînceşti, conform dislocaţiei aproximativ la ora 21:40 în strada satului respectiv, au stopat motocicleta de model „*****" fară numere de înmatriculare la ghidonul căreia era cet. Pascari Mihail, anul naşterii *****. în timpul documentării s-a simţit un miros specific celui de alcool din cavitatea bucală, fapt pentru care cet. Pascari Mihail a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul Drager de către colegul său. Ulterior, efectuând suflarea de către cet. Pascari Mihail, s-a constatat o concentraţie de 0,71 mg/1 a vaporilor de alcool în aerul expirat. Pascari Mihail a fost deacord cu rezultatul testului Drager, refuzînd îndreptarea către Instituţia medico-sanitară Publică. Ulterior l-au înlăturat pe acesta de la conducerea vehiculului, iar motocicleta de model „*****", fără numere de înmatriculare a fost ridicată la parcarea specială din mun. Hînceşti. Menţionează că atunci cînd Pascari Mihail a fost întrebat dacă deţine permis de conducere a declarat că nu are /f.d.20-21/;

-Ordonanţa şi procesul verbal de ridicare din 09.12.2024 a unui purtător electronic de informaţii cu înregistrări video din data de 31.10.2024 de la locul comiterii faptei /f.d.22-23/;

-Procesul verbal de examinare din 09.12.2024 a supotului electronic şi a înregistrărilor video efectuate la data de 31.10.2024 /f.d.24/;

-Informaţia din sistemul informaţional "Acces-Web" prin care se confirmă că Pascari Mihail nu deţine de permis de conducere /f.d.33/.

<u>Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului.</u>

În conformitate cu art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 101 alin. (1) - (3) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute şi acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanţa consideră vina inculpatului **Pascari Mihail** este pe deplin dovedită şi încadrează acţiunile lui intenţionate în baza art. 264^1 alin. (5) din Codul penal */în vigoare la 07.09.2024/*, după semnele calificative: ***„Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l, şi care nu deţine permis de conducere".***

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct. 1)- 4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4)dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art. 113 din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

În continuare, instanța reține că potrivit art. 14 din Codul penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală. Nu constituie infracţiune acţiunea sau inacţiunea care, deşi, formal, conţine semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanţă, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracţiuni.

Astfel, potrivit art. 33 alin.(3) lit. a) și c) al ***Legii nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier,*** conducătorul de vehicul este obligat să cunoască şi să respecte Regulamentul circulaţiei rutiere; să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea

constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

Potrivit pct. 11 lit. j) al ***Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009***, conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat în vederea constatării alcoolemiei.

Conform pct. 14 lit. a) al ***Regulamentului circulației Rutiere aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009***,conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Conform prevederilor pct. 5 lit. a) al ***Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009***, conform cărora, testării alcoolscopice, la decizia polițistului sau altei persoane abilitate de a efectua astfel de testare, se supun conducătorii de vehicule bănuiți de consum de alcool.

La caz, instanța reține faptul că, **Pascari Mihail** la 31.10.2024, fiind sub influenta băuturilor alcoolice, a urcat la ghidonul motocicletei de marca „*****”, fară număr de înmatriculare, deplasându-se pe un drum public din s. Cărpineni, r-ul Hînceşti, a fost stopat de către colaboratorii INSP, fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate şi la ora 22^{05}. Fiind supus testării alcooloscopice cu aparatul omologat de tip „Drager” s-a constatat că concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 0,71 mg/1, ceea ce potrivit prevederilor art. 134 Cod penal, se califică ca stare de ebrietate survenită în urma consumului de alcool.

Astfel, instanța reține că inculpatul **Pascari Mihail** își dădea seama de caracterul antisocial al faptei sale, a prevăzut rezultatul faptei sale și l-a urmărit prin săvârșirea acestei fapte, prin urmare a săvârșit fapta cu vinovăție sub forma intenției directe.

Astfel, instanţa conchide că, cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii şi enumerate mai sus, dovedesc vinovăţia inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obţinute cu respectarea normelor de procedură penală şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii imputate.

Mai mult ca atât, inculpatul nu a contestat acțiunile organelor de constatare aflate în exercițiul funcției, semnând toate actele materiale survenite prin prisma documentării cazului, ceea ce denotă că acesta și-a asumat starea de fapt stabilită asupra cărora nu a formulat careva obiecțiuni.

Or, în cadrul ședinței de judecată inculpatul a declarat că este de acord cu rezultatul testului Drager.

Astfel, instanța reține că, inculpatul **Pascal Mihail**, la 31.10.2024, fiind sub influenta băuturilor alcoolice, contrar art.14.pct. a) din Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 iunie 2009, potrivit căruia *conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice, droguri sau alte substanţe contraindicate conducerii*, la data de 31 octombrie 2024 a urcat la ghidonul motocicletei de marca „*****”, fară număr de înmatriculare.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Art.2 Codul penal prevede, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. (2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art.7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 364^1 Codul de procedură penală, art. 80/1 Cod penal).

Iar, *individualizarea pedepsei* constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că, pedeapsa aplicată **Pascari Mihail** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

La caz, fapta săvârșită de către **Pascari Mihail** în baza art. 264^1 alin. (5) din Codul penal, se pedepseşte cu închisoare de la se pedepsesc cu amendă de la 2500 la 3000 de unităţi

convenţionale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani, iar potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, este o infracțiune mai puțin gravă.

La fel, instanța reține că circumstanţe ce atenuează răspunderea penală conform prevederile art.76 Cod penal – nu au fost stabilite, or, recunoașterea vinovăției de către inculpat, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că, aceleiași situații de drept să-i acorde o dublă valență juridică.

Circumstanțe agravante instituite de art.77 Codul penal, instanța a reținut săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similar.

Referitor la recunoaşterea vinovăţiei, instanţa reţine că conform practicii judiciare, la aplicarea prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală, recunoaşterea vinovăţiei nu poate fi valorificată drept o circumstanţă atenuantă, deoarece ar însemna că aceleiaşi situaţii de drept i se acordă o dublă valenţă juridică.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 80^1 Cod penal).

Potrivit art. 80^1 alin.(2) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracţiunile prevăzute la **art. 264^1 Cod penal** şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Instanţa va avea în vedere atât principiul prevăzut în art.4 din Codul penal, umanismul legii penale, cât și al art. 61 alin. (2) din Codul penal - pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Din materialele cauzei penale rezultă că, infracţiunea comisă de **Pascari Mihail** este atribuită, conform art. 16 din Codul penal, la categoria infracţiunii mai puțin grave.

La fel, instanța de judecată constată că, inculpatul **Pascari Mihail** se caracterizează negativ /f.d.54/, anterior a fost condamnat de trei ori, inclusiv pentru infracțiuni similare /f.d.46/, în perioada 01.01.2010 – 05.11.2024 a comis 22 contravenții /f.d.48-49/, a recunoscut vina, se căiește sincer, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi ţinând cont de scopul pedepsei penale, anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, de influenţa pedepsei aplicate asupra restabilirii echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi condiţiile lui de viaţă, instanța de judecată ajunge la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă în condițiile privării lui de libertate.

După cum s-a enunțat mai sus sancțiunea art. 264[1] alin. (5) din Codul penal, prevede în calitate de pedeapsă aspră închisoare de la 2 la 5 de ani.

Aplicarea acestei pedepse, este în mod prioritar, pornind de la asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile şi pornind de la aprecierea gradului influenţei pedepsei aplicate asupra corectării şi resocializării inculpatului, apreciind căinţa sinceră a acestuia și recunoașterea vinovăţiei.

Potrivit art. 80[1] alin.(2) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracţiunile prevăzute la **art. 264[1] Cod penal** şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

La data de 21 ianuarie 2025, la cererea inculpatului s-a dispus examinarea cauzei în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale, conducându-se de prevederile art. 80[1] alin. (2) Cod de procedură penală, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a aplica în privința inculpatului **Pascari Mihail** pedeapsă cu închisoare în limita maximă a articolului incriminat și anume de 3 ani 9 luni.

În continuare instanța va analiza posibilitatea aplicării în privința inculpatului și a altor categorii de pedepse.

Luând ca bază prevederile legii penale şi soluționând chestiunile prevăzute de art. 385 alin. (1) CPP, *de jure şi de facto*, instanța este obligată să verifice oportunitatea aplicării pedepselor prevăzute la sancțiunea articolului incriminat inculpatului.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Codul penal stabileşte criterii generale şi criterii speciale de individualizare a pedepsei.

Criteriile generale au caracter obligatoriu la individualizarea oricărei pedepse, la alegerea categoriei şi termenului pedepsei, la stabilirea atât a pedepsei principale, cât şi a celei complementare. Aceste criterii nu pot fi utilizate separat, ci numai în ansamblu.

Din informația nr. 25/02/102 din 23.01.2025 anexată la f.d. 83, urmează că, Pascari Mihail s-a aflat la evidența Biroului de probațiune Hîncești:

-în baza sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 19 decembrie 2017, în baza art. 264/1 alin.(4) Cod penal, la 134 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. ***La data de 10.05.2018 a fost exclus de la evidență în legătură cu executarea integrală a pedepsei***;

-în baza sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 21 decembrie 2017, în baza art. 152 alin.(1) și art. 179 alin.(2) Cod penal, la 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. ***La data de 29.06.2018 a fost exclus de la evidență în legătură cu executarea pedepsei***;

-în baza sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 23 septembrie 2019, în baza art. 264/1 alin.(4) Cod penal, la 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. ***La data de 23 decembrie 2019 a fost exclus de la evidență în legătură cu executarea muncii neremunerate în folosul comunității***.

Ca să-și poată îndeplini funcțiile care îi sunt atribuite, în vederea realizării scopului său și al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii privativă sau neprivativă de libertate și duratei, atît gravitatea faptei și potențialului pericol social pe care-l prezintă, în mod real persoana inculpatului, cît și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influiența pedepsei.

Funcțiile de constrîngere și de reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancțiunii, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate. Exemplaritatea pedepsei produce efecte atît asupra conduitei inculpatului, contribuiind la reeducarea sa, cît și asupra altor persoane care, vazînd constrîngerea la care este supus acesta, sînt puse în situația de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare și de a se abține de la săvîrșirea de infracțiuni. Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată și pusă în executare, intensitatea și generalitatea dezaprobării morale a faptei și făptuitorului, condiționează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privațiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii și grdaul de vinovăție al făptuitorului.

Numai o pedepasă justă și proporțională este de natură să asigure atît exemplaritatea cît și finalitatea acesteia, prevenția specială și generală înscrise în art. 61 din Codul penal – *scopul pedepsei este prevenirea săvîrşirii de noi infracţiunii*.

Pornind de la categoria pedepsei prevăzute la sancțiunea articolului incriminat lui **Pascari Mihail** instanța în speță a analizat posibilitatea aplicării în privința inculpatului a unei pedepse pecuniare, însă instanța nu o va aplica pentru următoarele considerente.

Instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia, precum şi faptul că **Pascari Mihail** anterior a fost condamnat penrru infracțiuni similare la pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității, pedeapsă care nu a dus la corectarea și reeducarea vinovatului cît și conștientizarea neadmiterii pe viitor a încălcării legii penale.

Totodată, instanța consideră că, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate produsă de alcool, constituie o lipsă de responsabilitate totală a inculpatului pentru viața sa și a celor din jur și prezintă un pericol social sporit, care poate fi evitat numai prin fixarea unei pedepse reale cu închisoare, pentru ca să fie conștientizate faptele comise de inculpat și în așa mod să fie restabilită echitatea socială.

Mai mult că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Împrejurările analizate mai sus, deduc concluzia că nu poate fi fixată inculpatului o pedeapsă pecuniară, mai mult că nici nu este angajat în cîmpul muncii și nu va fi o garanție din partea acestuia că o va executa.

Ca urmare, instanța reține că, pedeapsa cu amendă este prea blândă pentru **Pascari Mihail, or, acesta anterior a fost condamnat la muncă neremunerată în folosul conumității, pedeapsă care nu a fost** suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni, motiv pentru care instanța îi va aplica o pedeapsă cu închisoare în raport cu prevederile art. 80^1 CP.

Pedeapsă care în opinia instanței nu va genera dispreț față de celelalte categorii de pedepse și nici față de personalitatea inculpatului.

Or, doar o pedeapsă prea aspră poate genera apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, pe cînd în speță pedeapsa condiționată nu contravine art. 3 CEDO și nici nu este una de natură să-i creeze lui **Lupașcu Vasile** sentimente de neîncredere în lege, fiind fixată în condițiile legii își va atinge scopul urmărit este capabilă de a restabili echitatea socială şi de a realiza celelalte scopuri ale pedepsei penale (art. 61 alin. (2) CP).

Avînd în vedere cele expuse, instanța de judecată consideră că corectarea inculpatului poate avea loc doar prin izolarea de societate, fiind aplicată pedeapsa cu închisoarea, deoarece numai în așa fel se va atinge scopul pedepsei, se va restabili echitatea socială, fiind și prevenită comiterea noilor infracțiuni, atît din partea inculpatului, cît și din partea altor persoane.

Luînd în considerare circumstanțele comiterii faptei, personalitatea inculpatului care anterior a fost judecat pentru infracțiuni similare, necătînd că a executat integral pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, însă nu a stat pe calea corijării și nu s-a resocializat, dimpotrivă a comis o nouă infracțiune cu intenție, toate aceste împrejurării deduc concluzia de a numi în privința inuculpatului **Pascari Mihail** o pedeapsa doar privativă de libertate.

Astfel, în baza celor relatate mai sus, instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului **Pascari Mihail** a luat în consideraţie și prevederile art.6 CEDO, care stipulează că judecarea cauzei se va face de o instanță independentă și imparțială instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva unei persoane.

Ținînd cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni în domeniul transporturilor, concluzii necesare privind sistarea faptelor infracționale nu și-a făcut, instanța de judecată ajunge la concluzia de a numi inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare în limita maximă și anume de 3 ani și 9 luni, pedeapsă care este echitabilă şi corespunde principiului echităţii, iar aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și nu-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Or, potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

La caz, pedeapsa care urmează a fi stabilită inculpatului este de 3 (trei) ani și 9 (nouă) luni închisoare cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Or, o altă categorie de pedeapsă nu poate fi aplicată inculpatului, deoarece după cum sa enumerat supra, actele care atestă la personalitatea acestuia urmează că, anterior a fost sancționat penal pentru infracțiuni similare, circumstanțe care denotă incapacitatea acestuia de a adapta un comportament corect și acceptat în societate.

La fel nici prevederile art. 90 Cod penal, nu-și va atinge scopul, or, aceasta poate fi aplicată în raport cu *circumstanţele cauzei şi persoana celui vinovat, care demonstrează încredere.*

Pe cînd actele cauzei atestă că, inculpatul nu a stat pe calea corijării, nu conştientizează sistarea faptelor infracţionale ci dimpotrivă încalcă legea penală, astfel, fixarea unei pedepse conditionate nu-și va atinge scopul.

Prin urmare, doar pedeapsa cu închisoare își va atinge scopul și numai în condițiile izolării acestuia de societate fără ca să fie supus unui termen de probă cu executarea efectivă a acesteia.

Mai mult ca atît, instanța la adoptarea hotărîrii în partea individualizării pedepsei a ținut cont și de notările Curții Europene pentru drepturile omului, care a menționat că executarea fără întârziere nejustificată a pedepsei aplicate în contextul dreptului la viață trebuie privită ca parte integrantă a obligației procesuale care îi revine statului în temeiul acestei dispoziții.

Ca urmare, instanța concluzionează că aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în privința lui **Pascari Mihail** în mărimea de 3 ani și 9 luni, nu constituie o încălcare a dreptului la viață garantat de art. 2 CEDO, și nici a dreptului la respectarea vieții private si de familie art. 8 din Convenție.

Conform art. 72 alin. (3) din Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni uşoare, mai puţin grave şi grave, săvîrşite cu intenţie.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Prin urmare, la aplicarea pedepsei inculpatului **Pascari Mihail** instanţa de judecată a ținut cont de faptul că această pedeapsă urmează a fi echitabilă, impunând lipsuri şi restricții ale drepturilor inculpatului proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnați, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, aplicarea în privința inculpatului **Pascari Mihail** a unei pedepse sub formă de închisoare va asigura aplicarea unei pedepse echitabile, condiţionând gradul influenţei pedepsei aplicate asupra corectării, resocializării şi reeducării acestuia.

La fel, pedeapsa stabilită va contribui în cel mai eficient mod la conştientizarea de către inculpat a faptei infracţionale comise, constituind şi o măsură eficientă de profilaxie socială ce va contribui la iradierea în perspectivă a faptelor infracţionale de această categorie, mai mult, sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv, serios pentru inculpat, ceea ce va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi ale RM sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Astfel, în baza celor relatate mai sus, instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului **Pascari Mihail** a luat în consideraţie și prevederile art.6 CEDO, care stipulează că judecarea cauzei se va face de o instanță independentă și imparțială instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva unei persoane.

Ținînd cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, în opinia instanței pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 9 (nouă) luni este echitabilă şi corespunde principiului echităţii, iar aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și nu-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Or, potrivit art.75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Iar executarea pedepsei de 3 (trei) ani și (9 (nouă) luni închisoare nu va cauza suferințe fizice și nici nu va înjosi demnitatea lui **Pascari Mihail** și nu poate constitui în sine o încălcare a art. 6 și 3 din Convenție.

Statele rămân libere să aplice legea penală asupra oricărui act (în măsura în care nu încalcă alte drepturi protejate în temeiul Convenției), precum și să definească elementele constitutive ale infracțiunii înfăptuite.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de la răspunderea penală conform prevederilor art. 53 Cod penal, nu au fost stabilite.

Chestiunea privind măsura preventivă:

În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, urmează să fie soluționată chestiunea dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, „*în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă”.*

În privința lui **Pascari Mihail** urmează a fi aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.

Termenul executării pedepsei cu închisoare în privința lui **Pascari Mihail** a se calcula din momentul reținerii.

Din actele cauzei se reține că, Pascari Mihail a fost reținut de facto la 31 octombrie 2024, ora 22:05 fapt confirmat prin procesul-verbal din 01.11.2024 /f.d.36/.

Prin ordonanța din 03 noiembrie 2024, Pascari Mihail a a fost eliberat la ora 13:00 și aplicată măsura-preventivă – obligarea de a jnu părăsi localitatea pe un termen de 60 de zile /f.d.43,45/.

În conformitate cu art. 88 alin. (3) din Codul penal, timpul aflării persoanei sub arest preventiv pînă la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculîndu-se o zi pentru o zi.

Avînd în vedere că, inculpatul **Pascari Mihail** este condamnat la pedeapsă cu închisoare, urmează ca în termenul executării să fie inclusă și perioada de reținere din data de 31 octombrie 2024, ora 22:05 pînă la 03 noiembrie 2024, ora 13:00.

Chestiunea privind corpurile delicte:

Potrivit prevederilor art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărîrea cu privire la corpurile delicte.

Potrivit art.158 alin.(1) din Codul de procedură penală, corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale".

Astfel, chestiunea corpurilor delicte se va hotărî în conformitate cu art. 162 din Codul de procedură penală.

Potrivit art. 157 alin.(2) din Codul de procedură penală, documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sînt necesare pentru evidenţă, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deţinătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrîndu-se în dosar.

Prin ordonanța din 09 decembrie 2024, a fost recunoscut în calitate de material de probă o înregistrare video cu dimensiune 02:00 min., și stocată pe CD-R /f.d.25/.

În temeiul art. 157 alin.(2) din Codul de procedură penală, ***mijlocul material de probă*** **Pachetul nr. 1-** ce conține un disc DVD/CD optic pentru stocarea datelor și a conținutului video-audio în cadrul cauzei penale nr. ***** pe care este stocată o înregistrare video cu dimensiune 02:00 min., **după intrarea sentinței în vigoare a-l păstra la materialele dosarului penal nr. 1-455/2024.**

Partea dispozitivă

În contextul celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 80 [1] Cod penal, art.art. 338, 382, 384, 385, 389, 395 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Pascari Mihail ***** se recunoaşte vinovat de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal */în vigoare la 07.09.2024/*, cu aplicarea art.80[1] din Codul penal, i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 9 (nouă) luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Se aplică în privința lui **Pascari Mihail** ***** măsura preventivă arestul preventiv.

Termenul executării pedepsei se calculează din data reținerii condamnatului.

În termenul executării se include perioada de reținere a lui **Pascari Mihail** din data de 31 octombrie 2024, ora 22:05 pînă la 03 noiembrie 2024, ora 13:00.

Mijlocul de probă: Pachetul nr. 1- ce conține un disc DVD/CD optic pentru stocarea datelor și a conținutului video-audio în cadrul cauzei penale nr. ***** pe care este stocată o înregistrare video cu dimensiune 02:00 min. de la agentul constatator Rabievschi Nicu, **după intrarea sentinței în vigoare a-l păstra la materialele dosarului penal nr. 1-455/2024**.

Sentinţa poate fi contestată la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul /semnătură/ Valentina SURUCEANU

Copia corespunde originalului, judecător: